

fluentia assignarent, & cum ipsi vellet mandatum apostolicum adimplere, quidam canonici illius eccl. le opposuerunt, dicentes qd ipse renuncierat iuri, & sibi ex ipsis literis competebat. sed ipse subdiaconus hoc negauit, canonici testes induxerunt ad hoc probandum per quos videbatur probatum, qd ipse gratia capituli se commisseret. duo iudices sententia eundem subdiaconum non posse vti literis supradictis, p eo, qd gratia Capituli se commisseret, quare iuri suo renunciare vilius fuit. a qua sententia ipse appellauit, sive appellationi vigiliam epiphania terminum praefigens. ille accessit ad terminum, sed aduersarius osti terminum p duos menses, & amplius expectatus, tandem comparuit nunc aduersarii cum literis ad contradicendum, & imperrandum coram auditore. d. Io. concessio. sed cum sufficiens ad causam retractandam non esset, idem auditor sententia iudicium praedicatorum cassavit iustitia exigente. Ber. Not. i. de hoc verb. assignare, qd resertur ad assignationem iuris, & facti. Et no. qd in imputationibus non solum de vacante, sed etiam de modo vacandi facienda est mentio. No. ii. qd executores ad beneficia appellatur iudices, eo qd possunt assumere partes iudicis, vt in cle. i. de of. dele. de prae sum. c. dudum, & quod ibi no. No. iii. qd canonici aliqui de ecclesia etiam ab aliisque mandato videntur posse opponere de defectu iuris agen., vt in ecclesia non recipiatur de quo de acc. c. super his, de testib. cap. cum olim. No. iii. qd per submissionem gratia Capituli, quis non videtur renunciare iuri sibi ad beneficium competenti. t No. v. non valere pcfsum duorum iudicium altero non interessente. No. vi. qd exceptio renunciationis literarum extrajudicialis tanquam litis finita, & ad iudicium concludens debet opponi ad processum, & sic ampliatur quod dicitur. in c. i. de li. contest. libr. vi. & si fiat pendentibus literis, potest opponi contra literas. No. vii. appellantern in appellatione posse sibi statuere terminum a. appellationem prosequendam. Et no. effe. Etum statutio. is termini, quia facit in beneficialibus causa esse in cur. a. t Eno. effectum talis termini, quod causa sit in curia, quia tunc non sufficit mittere procuratorem ad imperrandum, & contradicendum, sed oportet, quod mittatur instructus ad causam tractandam, de quo dic, vt in c. i. de ele. lib. vi. t Et no. quod ubi causa est in curia si non compareat pars i. structa, proceditur ad diffinitiunam sententiam tantum contra contumacem, dummodo causa sit in tali statu, quod procedi possit. Et no. quod quis potest sibi statuere terminum determinando principium termini ad diem feriatam ad assignandum tempus non quo proceditur, sed ex quo procedi debet, de quo de feri. capitu. fin. t No. effectum. i. illum huius termini, qd habet vim citationis peremptoria, adeo quod expectatus si non veniat, potest ad sententiam procedi absque alia citatione. Et no. qd talis terminus habet vim citationis, & monitionis, ut compareat. vni. docuque post illum terminum. hinc est, quod si non procedat iudex in termino, sed longo tempore, vt duorum mensium post terminum, valet processus. No. qd ad ex. i. sandam contumaciam etiam quo ad vim processus ad diffinitiunam sententiam, non sufficit vbi causa est in curia mittere procuratorem ad imperrandum, & contradicendum in i. statu, si non habet sufficiens mandatum ad causam tractandam. Et no. quod auditor ex commissione potest, parde causa cognoscit, sententiare, quod intellige si hoc iudice habeat in mandatis, de quo in cle. auditor, de r. abemus examinare duas sententias, primam in cipali, secundam in causa appellationis, & causam. Primo videtur, quod sententia lata in causa principi abuerit valere, & non in causa appellationis, & causa earum, quia prima sententia iusta fuit. nam eo, quod submisit e. gratia, renunciavit iuri sibi competenti ex literis, vt in li. quia hic videtur repugnare prosecutioni gratiae, ergo tollitur ius, de of. dele. c. gratum. & c. relatum, ad hoc. supra, eo. c. fane. Sol. gl. & Doct. dicunt, quod multae sunt causae nullitatis primae sententiae, prima causa videtur, quod fuerit defectus contestationis li. quia non appareat, quod fuerit contestata. sed glo. i. hic responderet, quod haec causa non fuit legitima, quia appareat ex litera, quod lis fuerit contestata, eo quia negotio fuerit facta, opposita exceptione, & negatione sit res dubia. C. qui. ad li. procl. non licet. i. iii. & sic inducitur lit. cont. quia per responditionem, & negationem & c. d. li. cont. c. uno. non placet hoc Host. qui per negotio, auctor non fit litis cont. super petitione principalis,

sed bene super exceptione. hæc autem fuit negatio actoris, ideo non fuit lis cont. oportet ergo, quod negatio fuit per reum principalem, in petitione per auctorem, vt fuit lit. contest. de hoc. in i. glo. vel dic, quod ad validitatem primæ sententiae non exigitur li. contest. quia hic exceptio renunciationis, & rescriptum cum esset in beneficialib. in quib. etiā taciturnitas permit actionem, & rescriptum, iux. no. in d. c. i. de li. cont. li. vi. & no. fuit in c. constitutus, & c. super literis, de rescri. & sic iurisdictionem, si qua data erat, & sic poterat opponi ad processum, ideo iudices pronuntiaverunt ipsum non posse amplius vti literis, & sic etiam ad fi. procedendi, quod no. ad limitationem. c. i. de li. cont. li. vi. Nūq d e autē hodie in beneficialibus sit necessaria lit. cont. colligitur in cle. dispensiolas, de iu. iun. cle. s. p. de verb. sig. Secunda causa nullitatis sententiae fuit, quia per submisionem gratiae primi iudices habuerunt hunc actum, s. submissio nem gratiae pro renunciatione, & male. licet. enim testes p barent, quod se submitteret gratiae, p hoc non concludebatur necessario renunciatio. Nec ob. c. fane, & c. gratum, qd in c. gratum, prosequitur causam coram iudice a quo, unde directe obuiat iuri q̄sito ex literis, quia poterat se submittere gratiae cr̄e dēdō, & confidendo, quod illi ius proficerentur ipsius, & non ex toto ipsum annullaret. Nec ob. c. fane. qd aduertendum, quandoque quis renunciat literis vel iuri suo, & planum est, quod tunc excluditur. vii. q. i. c. quam periculofsum. ff. de adi. ed. l. quæritur. S. si venditor. Quandoq; quis non renunciat literis, sed tradit literas, & tunc secundum aliquos perdit ius, sed reintegratur ex a. q. tate, secundum aliquos etiam auditur de iure secundum diveritatem in telleatum, sup. e.c. fane. hæc vera, quido ius pender ex literis, si autem ius non pender ex literis, sed iam est ex literis facta executio, tunc quia ius non pender ex literis, cum sit finitum officium iudicis, quod finitur eo quo est executum, C. de fru. & li. exp. l. terminato, non perdit renunciationem literarum, & hunc intellectum ponit glo. in ver. reddens, in c. fane. Et ad c. fane, dic, quod si ius est iam purificatum ex literis, ut quia iam est institutus, per traditionem literarum illud non perdit, quia ius non contraheret literis, & sic potest intelligi illud c. si pender a. literis, p traditione literarum illud bi. perdit, nisi aliter integretur, ut ibi. t Quandoq; quis se submittit gratiae, & hoc tñ per testes probatur, & tunc p submissionem quis non perdit ius suum, hec fuit op. Inno. & Host. qui per hoc reprobant op. gl. dicentes, quod qd ex aliis causis forte iuste fuerit reuocata sententia. tamē quo ad hanc causam de iuris rigore tenuit finia. & ideo dixerunt, quod iura allegata in contrariis loquuntur, quando quis renunciat literis, & iuri, quia submittere se gratiae habet quandam tacitam protestationem qd gratiam expectat, unde illa non sequuta primum ius recuperat. C. de transl. l. siue apud acta. quandoq; quis se submittit misericordie, & idem. supra. eo. cap. fane. quandoq; se submittit voluntati alterius, & idem, quia voluntas det redi ad arbitrium boni viri. ff. de ope. libe. l. si libertus, & de iure iur. ca. Quintaullis. Sed huic obstat, quod immo iusta fuerit sententia, quia dato, quod testes minus dixissent testificando, quod se submisit gratiae subaudiri dent dicta testium secundum intentionem partium, quod per hoc renunciavuit, sicut diceremus, quod quandoque verba partis late interpretantur. infra de cau. poss. c. cum ecclesia. Solu. dicta partium late interpretantur, vt ibi, & subaudiuntur, si dicit se cohæredem, præsumitur interrogatus. ff. de interrog. ac. l. si sine. in instrumentis etiā plus solenniratis præsumuntur, quam appareat in verbis, Insti. de fidei usso. S. h. ff. de uerb. oblig.

ADDITIONES.

- a Assignare. Adde Ro. consi. 241.
Tu adde plenius per Bald. in capitulo 1. in colum. 2. uerbi. & adde si papa, in triu. quid sit inuenit uisib. feu. Barto. in li. si confitance, in princip. 3. q. principi. & in 2. q. & 4. p. p. si. solu. m. Ang. post Gui. de Cu. in li. si noxali, q. est aitem, ff. de pecu. & Inno. in c. propoluit, in glo. in verba. assignatione, uisib. & concec. p. p. & plenius, quam per Ale. consi. 39. vol. 2.
- b Partes iudicis. Adde Ab. consi. 34. li.
- c Instructus. Adde ut per Do. de Ro. dec. 204.
- d Sententiare. Adde Iohan. de Imola, ibi, & Domin. de Rota, in suis dec. 423. de refri.
- e Beneficialib. Adde D. de Ro. deci. suis in rit. de li. contest.
- Adde Gem. Arch & Phi. Fran. in cle i. de eo, qu. mit. in pos. causa rei ser. & Lanfr. de Orianio, in rep. clemen. lge. numero 4. & ibi in apost. ad eum. in uerbi de plano, de uerbo. sig. & in elemen. di pen dioslam, & ibi Card. in 3. op. de iu.